

kommande, og bør Dommeren, hvis ingen Forsvarer har været bestilket for den Anklagede, vejlede ham ved Affattelsen af Anmeldelsen, hvorhos Bemærkning om, at disse Forfkrifter ere iagttagne, tilføjes Protokollen.

I det forstnævnte Tilfælde blive derhos de Grunde, hvorpaa Anken stottes, ved Anmeldelsen eller i det ovenangførte Andragende bestemt at opgives.

Andre af de under § 319 Nr. 1 og 2 hørende Grunde end de, der saaledes ere opgivne, kunne — udenfor de i § 332 omhandlede Sager — naar derimod gjøres Indsigelse, ikke paabe- raabes til at bestride Dommens Gyldighed.

§ 327.

Har en Forsvarer været bestilket for den Anklagede, bør han paa Begjering yde denne fornøden Bistand med Hensyn til den nærmere Forklaring, der i Medhold af foregaaende Paragraf bliver at meddele; i hvilket Tilfælde den Anklagede, naar han er fængslet, bør gives Udgang til at raadføre sig med Forsvareren.

§ 328.

Anmeldes Paaankningen efter Udløbet af den bestemte Frist, eller afgives ikke i rette Tid den efter § 326 fornødne nærmere Forklaring, har Dommeren, for hvem Anmeldelsen skeer, at nægte Paaankningens Fremme ved en Kjendelse, som bliver at meddele den Vedkommende.

Smidlertid kan herfra gjøres Undtagelse, naar det oplyses, at den, der agter at paaanke Dommen, først efter Fristens Udløb er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa Anken stottes, eller af anden Aarsag har været forhindret fra betimelig at anmelde eller begrundes denne. I saa Fald bør dog det Fornødne til Paaankens Iværksættelse foretages inden de i §§ 324 og 325 anordnede Frister, beregnede fra den Tid, da Vedkommende har erholdt hin Kundskab, eller Hindringen er bortfalden.

§ 329.

Nægter Dommeren at fremme Paaank-

ningen, kan Spørgsmaalet herom undergives Høiesterets Afgjørelse.

Begjering herom maa inden 8 Dage, efter at den ommeldte Kjendelse er Vedkommende meddelet, til den i § 324 nævnte Protokol fremsættes for den Dommer, der har nægte Paaankningens Fremme, og bliver af samme tilligemed de fremkomne Oplysninger at indsende til Høiesteret, som, efter derover at have hørt Overanklageren, afgiver endelig Beslutning, der igjennem vedkommende Dommer meddeles den Paagjældende.

§ 330.

Anmeldelse om en Sags Indankning for Høiesteret bliver, naar Sagen efter det Forangførte egner sig til at fremmes, af den i det foregaaende nævnte Dommer at foranstalte forkyndt, hvis den er fremkommet fra den Anklagede, for Overanklageren, og hvis den er skeet fra Sidstnævntes Side, for den eller de Anklagede, hvem Paaankningen vedkommer. Forsaavidt den kan antages at vedkomme den Forurettede, der under Sagen har nedlagt Erstatningspaaastand, bliver derhos Anmeldelsen at forkynde for ham, hvis han boer i Retskredsen, eller for hans overensstemmende med § 300 opgivne Fuldmægtig.

Bed Forkyndelsen underrettes den Paagjældende tillige om, hvad der er opgivet om Ankens Tilmed og Grundene for samme, idet der meddeles ham bekræftet Udskrift af Protokollen og Gjenpart af det indleverede skriftlige Andragende, hvorhos det tilkjendegives ham, at Sagen uden videre Kald eller Børsel vil blive foretaget i Høiesteret overensstemmende med de i nærværende Lov foreskrevne Regler.

Naar den Anklagede er under 18 Aar, og Dommen paaankes fra Overanklagerens Side, bør lige Meddelelse skee til Børgen.

§ 331.

Efter at det i foregaaende Paragraf foreskrevne er iagttaget, har Dommeren med Bevidnelse herom at indsende til Høiesteret Domskriften tilligemed Udskrifter af, hvad desforinden er tilført Retsprotokollerne saavel ved Sagens